

İKİNCİ SUNUŞ

Haziran 1992'de "Seminer Notu" olarak düzenlenip tartışmaya açılan "Toplu İş Sözleşmesi Taslağı"ımız büyük bir ilgi gördü; basılmadığı halde metin, şubelerimizce toplam 10 bin kadar çoğaltıldı, tartışıldı ve pek çok değerli eleştiri, görüş ve öneri geldi. Böylece, eğitim çalışanlarının, Sendika'nın somut taleplerine büyük bir istekle sahip çıktıklarına bir kez daha tanık olduk. Güçlenmenin, sendikallik birliğin yolu da somut program ve projelerden geçecektir.

Ülkemizde, ilk Memur Sendikası Toplu İş Sözleşmesi Taslağı olan bu metin, kuşkusuz, kusursuz değildir. Yeni koşullar, yeni haklar ve talepler getirecek; o zaman bu metin yeniden biçimlenecektir.

Temel hedef, toplu pazarlığa oturmaktır. Kusur ya da sevap asıl o zaman ortaya çıkacaktır. Bunun kolay olmayacağı bilinmelidir. Kolay olmayacaktır ama, bizim kendimizi hazır etmemiz; *neyi, ne kadar, nasıl isteyeceğimizi, nasıl koparacağımızı* bilmemiz gerekir. Bu aşamada Taslağın katkısı böyle olacaktır.

Taslak hazırlanırken, bir örnek olay çalışması sınırları içinde kalındı ve İşveren olarak sadece Milli Eğitim Bakanlığı düşünüldü. Bu örneğe bakarak, öteki işverenlerle (örneğin YÖK'le) yapılacak toplu iş sözleşmesinin metnini hazırlamak hiç de zor olmayacaktır.

Akılda tutulması gereken bir başka nokta da metnin hazırlanmasında yasal engellerin dikkate alınmamasıdır. Özgür bir toplu sözleşme düzeninde yasaların, bu Toplu İş Sözleşmesi doğrultusunda değiştirileceği varsayılmıştır. Örneğin, Taslak'ta eğitim çalışanlarının yargılanması görevi, yetkili mahkemelere devredilmek istenmiştir. Bu durumda, bir yasa değişikliği ile bazı mahkemeler memurların yargılanması işiyle görevlendirilecektir. Taslak incelenirken buna benzer başka çalışmalar da görülecektir.

Katkıda bulunanlara teşekkür ediyor, Taslağın daha da yetkinleşebilmesi için, katkı bekliyoruz.

Kasım 1992

EĞİTİM-İŞ
MERKEZ YÖNETİM KURULU